Kaapon Kaiku
IV/2011

17. vuosikerta

http://www.rikantila.fi

SISÄLLYS

Puheenjohtajan palsta **3**
Lapsen oikeuksien päivän juhlintaa koululla **3**
Rikantilan koulun teatteriretki **5**
Ryteikö reiteiks, pöheikö poluiks – Hyypän luontopolku **5**
Syyssäästä **8**
Rovaniemen markkinoilla **9**
Salainen nauhoitus **10**
Avoin kirje Joulupukille **12**
Paahdetta ja pihoja Hämeenkyrössä **15**
Jääkiekkokaukalon hoitovuorot talvella 2011–2012 ..... **18**
Huapikka **19**

Julkaisija: Rikantilan koulun kyläyhdistys yhteistyössä Eurajoen kunnan Kulttuuritoimen kanssa www.rikantila.fi

Painos: n. 155 kpl

Ilmestymisajankohdat: I Maaliskuu, II Kesäkuu, III Syyskuu, IV Joulukuu

Tilaushinta kotimaahan: 7 euroa/vuosikerta

TOIMITUS

RIKANTILA:
Tauno Perkiö
Nurkintanhuva 26
27150 LAPIJOKI
puh: 8682602
matkapuh: 044 7103311
sähköp: tauno.perkio@samk.fi

SAARI:
Vesa Aro-Heinilä
Saarentie 217
27150 LAPIJOKI
puh: 8682490
sähköp: avaa@pp.nic.fi

LUTTA:
Miikka Paassilta (päätoimittaja)
Mauno Paassilta (lehden tilaukset)
Rikantilantie 25
27100 EURAJOKI
puh: 8682647
sähköp: manu47@dnainternet.net

RITAVUORI:
Ari Toivonen
Ritavuorentie 99
27150 LAPIJOKI
puh: 8682841
sähköp: Ari.Toivonen@oras.com

RIKANTILAN KOULUN KYLÄYHDISTYKSEN JOHTOKUNTA V. 2011

PUHEENJOHTAJA

Tarkki Ilpo	050-3034827	Kinnontie 30	27150 Eurajoki

JÄSENET

Tarkki Hannu	050-3449625	Kinnontie 31	27150 Eurajoki
Jasu Hannele	050-4079608	Lutta	27100 Eurajoki
Gilojev Heidi	040-7043458	Lapintie 431A	27100 Eurajoki
Väisänen Eila	045-1327004	Rikantilantie 418	27150 Eurajoki
Luotonen Ossi	044-5691708	Saarentie 162	27150 Eurajoki
Korkeakoski Jenni	050-3445166	Rikantilantie 342	27150 Eurajoki
Hassinen Kirsi	040-5074843	Saaren kylätie 10	27150 Eurajoki

KOULU

Koulu	(02) 8682611	Rikantilantie 194	27150 Eurajoki
Kares Minna-Mari	044-3124611		

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Tervehdys kyläyhdistyksestä! Syksy on ollut pitkä ja märkä, joulukin jo kolkuttaa ovella. Kyläyhdistys on mukana Ravakan *Ryteikö reiteiks, pöheikö poluiks* -hankkeessa; meidän osuutemme hankkeessa on Hyypänvuoren luontopolku ja laavu opasteineen, mukaan lukien myös opaskartta. Laavu on tarkoitus tehdä talkoilla, mihin tullaan pyytämään tukkilahjoituksia.

Syyskokousvalintoja: puheenjohtaja jatkaa vielä ensi vuoden, johtokuntaan tulee Saarelta *Kirsi Hassinen* uutena innokkaana kyläläisenä. Muut jäsenet ovat *Jenni Korkeakoski*, *Eila Väisänen*, *Hannele Jasu*, *Heidi Gilojev*, *Ossi Luotonen*, *Hannu Tarkki* ja koulun edustajana opettaja *Minna-Mari Kares*, varalla opettaja *Päivi Kares*. Joulumarkkinat ja Kauneimmat Joululaulut koululla työllistävät johtokuntaa ennen lehden ilmestymistä. Toivottavasti etenkin omat markkinat onnistuvat, ettei työpanos mene hukkaan.

Vuoden alusta kyläillat jatkuvat kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona. Tervetuloa joukolla jutustelemaan kahvittelun lomassa. Kuukauden kysymys: onko kiinnostusta lähteä tutustumaan Helsingin uuteen Musiikkitaloon? Johtokunta ottaa ehdotuksia sopivasta konsertista ja ajankohdasta vastaan.

Muistattehan seurata tulevia tapahtumia myös kyläyhdistyksen kotisivuilta, Ilmoitustaulu-välilehdeltä. Osoite on www.rikantila.fi. Nyt myös Kaapon Kaiku on luettavissa kotisivuilta.

Rauhallista Joulun odotusta ja Hyvää Uutta Vuotta toivottaen,

— *Ilpo Tarkki*, puheenjohtaja —

LAPSEN OIKEUKSIEN PÄIVÄN JUHLINTAA KOULULLA

Perjantaina 18. marraskuuta kokoonnuimme koko koulun väen voimin yhteen ja tutustuimme Lasten oikeuksiin. Lapsen oikeuksien päivää vietetään joka vuosi 20. marraskuuta, ja Lapsen oikeuksien sopimus on sisällytetty elokuussa 2010 myös Suomen perusopetuksen opetussuunnitelmaan Opetushallituksen toimesta.

Tutustuimme aamun aikana myös Unicefin toimintaan. Suomen Unicefin tavoitteena on saada jokainen lapsi ja aikuinen rakentamaan kanssaan yhteiskuntaa, jossa jokaisen lapsen oikeus turvalliseen ja arvokkaaseen elämään toteutuu. Olen itse ollut Unicefin toiminnassa mukana nyt muutaman vuoden. Perustin ystäväni kanssa Somerolle Unicefin paikallisryhmän ja ilokseni sain jatkaa täällä uudella kotipaikkakunnalla vapaaehtoistyötä Rauman Unicef-ryhmässä.

Toteutimme oppilaiden kanssa kollaasit lasten oikeuksista tutustuttuamme niihin ensin. Lapsissa herätti ihmetystä se, että kaikissa maissa maailmassa ei ole itsestään selvää, että lapsella on oikeus omaan nimeen tai koulumatkaa saattaa kertyä jopa 50 kilometriä, kun oma koulumatka saattaa olla vain 500 metriä.

Aamutunti päätettiin iloiseen laulun remakkaan rytmittäen kapuloilla ja tamburiineilla afrikkalaishenkistä savannien soturien kunniaksi tehtyä laulua. *”Hiippailee näin suuri soturi, hiippailee ja laulelee…”*

Lisää tietoa Lasten oikeuksista ja Unicefin toiminnasta löytyy osoitteesta: www.unicef.fi

— *Riina Kopra*, Rikantilan koulun opettaja, lukuvuonna 2011–2012 —

RIKANTILAN KOULUN TEATTERIRETKI

Lähdimme sunnuntaina 6.11.2011 koko koulun väki teatterimatkalle katsomaan Turun Nuoren teatterin esitystä ”Heinähattu, Vilttitossu ja Pamela-täti”. Esitys alkoi klo 13.00, joten lähdimme koululta noin kello 11 linja-autolla. Saimme mukaan eväspussin, jossa oli vähän evästä, joita saimme syödä milloin halusimme. Matka oli yllättävän lyhyt. Perillä olimme liian aikaisin ja jouduimme seisoskelemaan aulassa jonkin aikaa. Vähän ajan kuluttua kuului RRIINNGG!! ja vähän sen jälkeen se kuului uudelleen ja ovet avautuivat saliin. Sali näytti aluksi todella pieneltä ja oudolta. Kun istuimme paikoillemme, valot sammuivat ja kaiuttimista kuului puhetta. Kaiuttimista puhuivat Heinähattu ja Vilttitossu ja he sanoivat, että kännykät kiinni ja ettei saa yskiä. Esityksessä oli paljon esiintyjiä ja se vaikutti musikaalilta, koska siinä laulettiin paljon. Väliajalla suurin osa osti jotain aulan kioskista. Väliajan jälkeen väärä Pamela-täti alkoi laulaa Hopeista kuuta, joka sattuu olemaan muutaman meidän koulun pojan lempilaulu. Näytös ja koko matka olivat luultavasti kaikkien mieleen.

— *Maria Korkeakoski* 4. lk. —
— *Emma Virtanen* 5. lk. —
— *Roosa Raitanen* 6. lk. —

RYTEIKÖ REITEIKS, PÖHEIKÖ POLUIKS – HYYPÄN LUONTOPOLKU

Ravakka ry toteuttaa *Ryteikö reiteiks, pöheikö poluiks* -hanketta vuosina 2011–2013. Hankkeen tavoitteena on kehittää Rauman seudun ja Vakka-Suomen alueen luonto-, kulttuuri- ja ulkoilupolkuja sekä erilaisten maisemallisten, arkeologisten ja ym. kohteiden saavutettavuuden ja palvelutason parantamista opastein.

Syksyn aikana kartoitettiin eri tavoilla mahdollisia polkuhankkeita. Ideoita saatiin kyläsuunnitelmista, lehtijutuista ja aktiiviset tahot ottivat yhteyttä Ravakkaan. Ideoita kerääntyi lähes 20, joista tehtiin 16 hankesuunnitelmaa. Kaik polu viä peril -koordinointihankkeen alahankkeiden haussa oli lopulta mukana 14 hanketta, joista määräpäivään mennessä oli tullut 11 kpl hakemusta.

Hankkeet ovat sisällöltään perinteisistä luontopoluista esteettömään kuntoilureittiin sekä kiintorastien kunnostamiseen. Myös kylän erilaisten kohteiden merkitsemistä ja informaation välittämistä parannetaan osassa hankkeita.

Kustannusarviot vaihtelevat välillä 4 275–32 080 €, ja hankkeiden kokonaissumma kohosi lopulta 136 000 euroon. Julkisen tuen määräksi hyväksyttiin 50 %.

Reitit ja niiden rakenteet toteutetaan koordinointihankkeessa ”***Kaik polu viä peril***” ja sen paikallisissa alahankkeissa. Ravakka hoitaa hankkeiden hallinnolliset työt ja yhdistyksille jää voimavaroja reittien toteuttamiseen. Reiteille ja kohteille myös laaditaan reittiesitteet sekä poluille hoito- ja käyttösuunnitelmat.

Kaik polu viä peril -koordinointihankkeen alahankkeet:

- Lahdingon kyläyhdistys ry, Vehmaa: Tummamäen luontopolku
- Kyläyhdistys HaKaVa ry, Uusikauunki: Maxin luontopolku
- Soukaisten koulupiirin kyläyhditys, Laitila: Soukaisten kylän nähtävyydet ja kohteet
- Mynämäen Aseman seudun kylät ry, Mynämäki: Aseman seudun reitit ja nähtävyydet
- Rauman Latu ry, Rauma: Esteetön reitti Latumajan reitille
- Tiilivuoren kyläyhdistys ry, Rauma: Latumajan levähdyspaikan kunnostus
- Unajan Urheilijat ry, Rauma: Unajan pururadan kunnostaminen
- Mynämäen Suunnistajat -52 ry, Mynämäki: Mynämäen kiintorastit kuntoon
- Rikantilan koulun kyläyhdistys ry, Eurajoki: Hyypänvuoren lenkki
- Uotilan Asukasseura ry, Rauma: Uotilan Yhdyspolku

Eurajoen Rikantilan koulun kyläyhdistyksellä on tavoitteena kunnostaa vanha luontopolku Rikantilan koululta Hyypänvuorelle ja takaisin. Yhdyspolkuja Hyypänvuoren lenkille Rikantilan lisäksi tulee Lutasta sekä Kuusiston kautta. Hankkeessa rakennetaan reitin varrelle laavu levähdyspaikkoineen, karttapohjaisia opastustauluja sekä luonnosta kertovia infotauluja. Reitti merkitään maastoon viitoin ja reittimerkein. Hankkeen kokonaiskustannus on talkootöineen 7 790 €, josta julkisen rahoituksen osuus on puolet eli 3895 €.

Asiasta kiinnostuneet tahot voivat ottaa yhteyttä ympäristöneuvojaan pasi.salmi@ravakka.fi tai puhelimella 044–720 1870.

Hyypän luontopolun reitti.

SYYSSÄÄSTÄ

Jos oli kulunut kesä monessa suhteessa poikkeuksellinen siinä määrin, että siitä täytyi paremman puutteessa tehdä juttua syksyllä, niin sitä on ollut myöskin tämä päättymässä oleva syksy.

Kesähän oli niin suotuisa viljelijälle, että tuli kannettua huolta siitä, voiko näin jatkua korjuukauden loppuun asti. Nyt voin todeta, ettei huoli aivan turhaa ollut. Viljat suurin piirtein ehdittiin sentään saada talteen ennen kuin vedentulo alkoi, mutta perunan ja muiden juurikasvien korjuun kanssa oli sitäkin enemmän ongelmia. Syyskuussa rikottiin nimittäin ainakin oman tilastointiaikani sade-ennätys. Vaikka kuukauden ensimmäinen kolmannes meni vielä alle 10 millillä, niin silti vettä ehti tulla 147 mm. Edellinen ennätys oli vuodelta 2004, ja se oli 135 milliä. Silloin oli kuitenkin takana poikkeuksellisen kuiva elokuu 15 millin sademäärällä, joten lähtökohta on ollut aivan toisenlainen. Nyt elokuussa satoi 44 mm.

Tavan mukaisesti olen lopettanut sademäärien seurannan marraskuussa, mikä on harmi sikäli, kun ei ole ollut pelkoa sademittarin jäätymisestä eikä lumen vedeksi muuttamisen tarvetta. Tässä vaiheessa täytyykin vaihtaa vertailu lämpötiloihin. Huomenna kun alkaa se talvirengaspakkokin. Ainakin tämän päivän näyttöjen ja sääennusteiden mukaan on taas mukava alkaa uhmata älyttömiä pakkomääräyksiä.

Tilanne on jopa älyttömämpi kuin se, että kattonopeuksien laskeminen katsotaan almanakasta. Oletan kuitenkin, että nopeustarkkailu siinä vaiheessa on saanut jäädä peltipoliisien huoleksi, mutta ne kun eivät ainakaan vielä pysty huomioimaan olosuhteita. Eivät onneksi myöskään tekemään rengastarkkailua. Puolestani haluaisin nähdä sen virkamiehen, joka näissä vallitsevissa olosuhteissa alkaa huomautella talvirengaspakosta.

Yhtään en ihmettelisi, jos huomenna jo lehdet kertoisivat kaikkien aikojen lämpimimmästä marraskuusta. Lämpimäksi lopuksi täytyy tässä vaiheessa mainita tamperelaisen Aamulehden mielenkiintoisesta tilastosta; se kun kertoo lokakuun 1. päivän lehdessä, että Ilmatieteen laitos on 50-vuotisen tilastoinnin aikana ensimmäisen kerran todennut Tampereella päästyn syyskuun viimeisenä päivänä yli 20 asteen. Vuonna 1981 siihen on päästy 29.9., vuonna 2006 27.9., ja siitä taaksepäin niin, että toisessa ääripäässä ollaan v. 1986, jolloin enää 5.8. on saavutettu 20 asteen lämpötila.

Ja kuinka ollakaan, myös meillä on ollut 20 astetta 30. syyskuuta. Edellisen kerran siihen meillä on päästy kuitenkin vasta 11.9. Sen jälkeen alkoi sataa.

— *Matti Virta* —

ROVANIEMEN MARKKINOILLA

Kieltämättä hieman kaukaa haettu otsikko – etenkin kun ainoasta Rovaniemellä käynnistä taitaa olla 25 vuotta, eikä markkinoista ollut tietoakaan. Aiheen asiaan antoi Länsi-Suomen sanaristikko sunnuntaina 20.11. Oli haastavantuntuinen tehtävä, kun vihjekuvista tärkein vaikutti niin mitäänsanomattomalta, etten kiinnittänyt huomiotani kuvan alareunassa olleeseen päivämääräänkään, 23.11.1951.

Alkuun päästyäni tummennetuille riveille muodostui kuitenkin hyvässä järjestyksessä lauseet: *Rovaniemen markkinoilla*, *tasavuosia filmin valmistumisesta* sekä toteamuksen siitä, että koki kritiikin kovana. Tämän jälkeen ongelmia ratkaisun löytymisessä ei enää ollutkaan.

Se, miksi tämän nyt katsoin kertomisen arvoiseksi, johtuu siitä, että itselläni on mielikuva siitä, että samainen filmi todennäköisesti on ensimmäinen näkemäni elokuva. Eikä siihen minun taholtani ainakaan kohdistunut kritiikkiä. Itse teatteriin ehkä kuitenkin pikkasen. Se oli ankea ja kylmä Taipaleen työväentalo. Se oli kuitenkin sopivalla etäisyydellä alun toisella kymmenellä olevalle pyöräilijälle. Ihme kyllä, en muista kokeneeni itse kritiikkiä siitä, kun olen esittänyt, että minun tekisi mieli elokuviin.

Kun tätä marraskuun 28:nnen päivän iltana kirjoittelen, lehdessä oli sopivasti jälleen mielenkiintoinen vihjekuva, tällä kertaa 50 vuoden takaa. Kuva esittää Eurajoen Säästöpankin uutta Lapijoen konttoria, joka rakennettiin samaiselle tontille, millä sijaitsi kertomani "teatteri". Tulkoon tässä nyt mainituksi sekin, että kyseessä oli virallisesti Lapinjoen konttori, joka tarkkaan ottaen sijaitsi Taipaleen kylässä. Miksi konttori oli juuri Lapinjoen, on varsin perusteltua sikäli, että se oli tehty palvelemaan juuri Lapinjoen laakson asukkaita Rikantilasta Hankkilaan.

Se oli silloin, mutta nyt ovat pelkkiä muistoja niin pankki kuin samaan rakennukseen myöhemmin konttorin saanut postikin. Kun tässä vanhoja olen alkanut muistella, niin palaanpa vielä sille varhaisnuoruuden 1950-luvulle. Silloisen työväentalon tontille pystytti *Arvo Päiväkkö* kioskin, jolla tuli ainakin viikonvaihteen tienoilla usein pistäydyttyä. Jätskillä. Sitä oli yleensä myymässä *Niemisen Leila*, jonka asiakkaaksi varsin usein osui myöskin *Pentti Peltomaa*, ja kuinka ollakaan, Leila tunnetaankin nykyään Peltomaan Leilana. Usein kioskilla istuskeli mukavista jutuistaan mieleen muistuva pappa. Hän oli viereisen Tapanin talon silloisen emännän isä, *Nestor Tuominen*, joka oli maakunnan tuntema kivirakentaja ja joka oli niissä töissä menettänyt toisen kätensäkin. Edelleen pystyssä ovatkin hänen tekemänsä Tapanin komea kivinavetta ja silloisen mittapuun mukaisesti varsin mittava kellari.

— *Matti Virta* —

SALAINEN NAUHOITUS

Kaapon Kaiun erikoisryhmä onnistui salakuvaamaan ja -kuuntelemaan Kreikan hallituksen istuntoa. Tässä on tulos vapaasti suomennettuna:

Pääministeri *Papanpipopoulos*: – Jaahas, melkein kaikki ministerit ovat heränneet tähän aamupäiväistuntoon. Avaan kokouksen, kello on nyt 15:15, minkä sihteeri kirjannee. Aiheena on, kuten arvaatte, talouden vakauttaminen. Voisiko valtionvarattomuus… äh. …varainministeri kertoa jotain uutta?

Valtionvarainministeri *Evangelos Velaxelos*: – Pahalta näyttää. EU:n komissio ja nämä pohjoisen maat pihtaavat sitä vaivaista 8 miljardin lainaerää. Vaativat pirulaiset säästöjä, säästöjä… vaikka tässä on vyötä kiristetty ankarasti.

Sisäministeri *Huris Hilapilapulisis*: – Kansakin on kadulla metelöimässä. Nytkin siellä taitaa joku mielenosoitus olla menossa. (Raollaan olevasta ikkunasta kuuluu mölyä.) – Voisiko joku sulkea tuon ikkunan?

Puolustusministeri *Panos Putkestas* vääntäytyy pystyyn, eikä malta olla huomauttamatta: – Sinä Huris, et ainakaan ole vyötä kiristänyt! (Sulkee ikkunan)
Paksunsorttinen Hilapilapulisis mulkaisee vihaisesti Putkestasia ja sanoo: – Huolehdi vain omasta vyöstäsi, rähinäremmi! Tässä olis muitakin murheita…

Papanpipopoulos: – Eikös mennä asiaan. Mitäs tehdään? Jotain noille olis vastattava.

Ulkoministeri *Stavros Tuliskotakas*: – Mitäs jos kutsuttais ne Saksan, Ranskan, Suomen ja Hollannin ym. päättäjät tänne vähän neuvotteluihin. Juotaisiin ouzoa ja syötäisiin hyvin ja sitten esitettäisiin hiukan kansantansseja… ehkä nuo herrat taipuisivat. Mites se naisten Fezodervénagas sopisi?

Kulttuuriministeri *Melina Retsinas*: – Ne kaikki ovat jo nähneet sen ”Seireenien kutsun”. Sitä paitsi ne ovat kaikki tylsiä teknokraatteja, eivät ymmärrä kulttuurista eivätkä naiskauneudesta mitään… Ja sitten se Suomen blondi, mikä lie Urpilos nimeltään, on ihan kauhea. Aina hokemassa niitä vakuuksia ja vakuuksia… Eihän täällä etelässä mitään vakuuksia tarvita, kun kaikki ovat rehellisiä ja kunnon ihmisiä.

Tuliskotakas: – Kuulin tuossa Brysselissä käydessäni, että Suomessa on lehdessä kirjoitettu, että Kreikan pitäisi antaa joku saari vakuudeksi. Suunnittelivat jo, mikä saari!

Putkestas: – Tämähän on vaarallista!

Hilapilapulisis: – Tuskin ne nyt tänne tryykäävät!

Putkestas: – Ei sitä tiedä. Muistakaamme, miten kävi Kyproksella. Vai mitä, Giorgos?

Työministeri *Giorgos Mitatekis* on tähän asti torkkunut tuolillaan, mutta herää nyt hätkähtäen ja murahtaa: – Joo, ehdottomasti on näin. Ehdotan, että perustetaan työryhmä miettimään asiaa.

Papanpipopoulos: – Mitä asiaa?

Mitatekis: – En mä vaan tiedä.

Putkestas: – Kannatan työryhmää miettimään Kreikan saarien puolustusta Suomen valtaamisuhan torjumiseksi!

Retsinas: – Kyllä Kreikan saarien ainutlaatuinen kulttuuri on pelastettava!

Mitatekis: – Olen samaa mieltä. Kannatan.

Papanpipopoulos: – Onko tuo uhka nyt kovinkaan realistinen?

Velaxelos: – Tässä nyt olisi päätettävä, miten saataisiin ne 8 miljardia… Tämmöinen työryhmä ei sitä ratkaise.

Putkestas: – Mikään ei ole tärkeämpää kuin maanpuolustus. Pitääkö kutsua Nato apuun?

Hallitus on erimielinen. Niinpä äänestetään ja työryhmä päätetään perustaa äänin 9–8, mihin tosin vahingossa tulee myös kirjurina toimivan sihteerin ääni mukaan, vaikkei hän kuulu hallitukseen. Työryhmän toimikausi päätetään vuoden mittaiseksi, jotta sen jäsenet saavat myös 13. kuun palkan. Työryhmä (joka koostuu ministereistä ja heidän sukulaisistaan) aikoo heti tehdä matkan Hawaijille ja Japaniin tutustumaan, miten saarien puolustus on ko. maissa järjestetty.

Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2012!!
Toivottaa Tauno Perkiö

AVOIN KIRJE JOULUPUKILLE

Hyvä Joulupukki,

vai saako sanoa Pukiksi vain, vaikkemme olekaan tehneet sinunkauppoja? Joka tapauksessa – kirjoitan Sinulle nyt ensimmäistä kertaa ja vieläpä näin Kaapon Kaiun välityksellä. Toivottavasti et pahastu jos sanon, etten pikkulapsena oikein uskonut Sinuun enkä sen tähden ole tullut laatineeksi Sinulle kirjettä koskaan aikaisemmin. Niistä ajoista maailma kuitenkin vaikuttaa muuttuneen niin omituiseksi, että kaikki tuntuu olevan mahdollista; miksetpä siis Sinäkin voisi olla olemassa.

Siis asiaan, joululahjatoiveisiin. Hienoa olisi, jos maailmaan saataisiin rauhaa ja sovintoa ja vähän tervettä järkeä päättäjien päihin, mutta tiedän, että sellaiset lahjat ylittävät roimasti Sinun kykysi ja mahdollisuutesi. Niitä lieneekin paras pyytää hieman korkeammilta tahoilta.

Jotain voisin silti toivoa. Koska muita pitää ajatella ennen itseä, ihan alkuun toivoisin tämän meidän kotiseutumme pysymistä elinvoimaisena. Nyt puhutaan kuntien pakkoliitoksista, ja pahaa pelkään, että sellainen tietäisi täällä vähintään kyläkoulun menettämistä. Pukki, voisitko kukaties järjestää näille Eurajoen kunnanisille ja -äideille ihan käteistä rahaa ja vaikkapa Alkon lahjakortteja sen verran, että kun seuraavan kerran tänne ilmaantuu joku virkamies ja latoo pöytään ukaaseja Eurajoen liittämisestä Kuopioon, he voisivat voidella ja saunottaa hänet niin hyvin, että koko juttu unohtuisi? Vähän siihen tyyliin kuin idänsuhteita oli tapana hoidella 60- ja 70-luvuilla, kuten Sinä varmasti muistat ja kuten minulle on kerrottu. Meidän täytyy kuitenkin miettiä yhdessä joku järjestely huolehtimaan siitä, että rahat tosiaan menevät tähän jaloon tarkoitukseen eikä niillä aloiteta jotain aivan muuta projektia, mutta emmeköhän keksi jotain.

Tahdon muistaa myös valtakunnallisen tason pomoja. Toivon, että toisit ensi alkuun ainakin kaikille hallituksen ministereille ja lisäksi erityisesti sille yhdelle tyypille – pyöreät silmälasit, puolikalju, istuu valtiovarainvaliokunnassa, Kokoomuksen mies, kyllähän Pukki tietää – jotkin hyvin helppotajuiset, mieluusti selkokieliset yhteiskuntaopin lukukirjat. Niitä kirjoja lukemalla he sitten voisivat oppia, mikä on sellainen kumma asia kuin perustuslaki ja miksi sivistysmaissa oletetaan, että sitä noudattavat jopa ministerit. Tai miksi yleensäkin sivistysmaissa on lait ja miksi niitä noudatetaan. Tai mitä tarkoittaa sana "demokratia" ja miksi demokratiaa ei oikein ole se, että ihan kaikki mahdollinen ja mahdoton annetaan jonkin ylikansallisen, vaaleilla valitsemattoman, kaiken vastuun ja sääntöjen yläpuolella toimivan virkamiesporukan päätettäväksi jossain kaukana. Muutamilla poliitikoistamme tuntuu olevan näistä jutuista aika hassuja käsityksiä. Jospa koulukirjojen lukeminen auttaisi?

Paitsi näitä tietämättömiä, kansanedustajissamme on nykyisin paljon myös kovin herkästi järkyttyviä ja loukkaantuvia tapauksia. Maailman pahuudesta ja ihmisten (oletetusta tai todellisesta) tuhmuudesta järkyttyville voisit antaa pörröisiä pehmoleluja halailtaviksi, ja loukkaantuville taas nyrkkeilysäkkejä, joihin he voivat esimerkiksi teipata kuvan jostain itseään ärsyttävästä ihmisestä tai asiasta ja joita he voivat takoa päivät pitkät kotonaan. Sillä tavoin kumpienkaan ei tarvitsisi purkaa tuntojaan suureen ääneen tiedotusvälineille.

Rahaa nämä poliitikot myös kaipaisivat, vaikka millä mitalla, mutta älä anna sitä heille. Se päätyisi kuitenkin loppujen lopuksi kuolleiden kreikkalaisten yksinhuoltajien sosiaalitukiin. Sitä paitsi tuskin edes Sinulla on tililläsi sellaisia summia, joilla hyvää vauhtia uppoavat euro ja EU pelastettaisiin. Sen sijaan voit toki lahjoittaa heille helikoptereita, joilla he pääsevät karkuun sitten, kun katumellakat leviävät hallintokortteleihin saakka.

Minulle ei ole koskaan aivan tarkalleen selvinnyt, miten Sinä ennätät jouluisin joka paikkaan ajoissa ja kuljetat siinä samalla tähtitieteellisen määrän tavaraa. Amerikkalaisissa elokuvissa Sinulla on lentävien porojen vetämä reki, mutta kotimaisissa uutiskuvissa porosi vaikuttavat aivan tavallisilta, lentokyvyttömiltä sorkkaeläimiltä. Joka tapauksessa hallitset liikkumisen ja logistiikan todella hyvin. Olet varmaan tietoinen, ettei sama päde täällä Suomessa kaikkiin, vaan esimerkiksi Valtion Rautateillä on aina kaikenlaista hankaluutta: milloin tökkii junalippujen myynti, milloin italialaiset pikajunat hajoilevat viiden asteen hyytävässä pakkasessa, milloin on lehtiä kiskoilla, milloin anarkisti-vapaustaistelijat töhrivät turvalaitekoppeja maailmanvallankumousta tehdessään. Kun joulunpyhät tästä menevät ohi ja ehdit hiukan palautua työrupeamasta, Pukki, voisit mennä konsultoimaan VR:ää siitä, miten pyörät pidetään pyörimässä; Sinähän olet sillä alalla ilmeisen kova osaaja. Ellet itse ehdi tai viitsi lähteä, lähetä muutama esimies- ja asiantuntijatonttu asialle. Kansa kiittää jo etukäteen.

Vielä tätä politiikkaa. Pukkihan on varmaan rajaseudun asukkina jonkin verran kiinnostunut myös itänaapurimme tapahtumista, eikö vain? Siellä pidettiin äskettäin parlamenttivaalit, jotka jättivät Putinin sedälle pahan mielen – hänen puolueensa kun sai vain noin puolet kaikista rehellisesti ja melkein rehellisesti annetuista ja lasketuista äänistä. Ihmisille tarjottiin ihan juomiakin, jotta nämä ymmärtäisivät, ketä pitää äänestää, mutta silti kävi näin. Kun siellä tästä piakkoin on taas presidentinvaalit, niin voisitko Sinä, Pukki, pyytää virkaveljeäsi Pakkasukkoa järjestämään kaikille äänestysikäisille Venäjän Federaation kansalaisille vähintään kolme pulloa vodkaa? Siten kansa ei suotta sekaantuisi vaaleihin ja Putin-setä voisi päättää saaneensa vaikka 140 prosenttia äänistä. Hänen ei myöskään tarvitsisi syyttää Amerikkaa ja muita ulkomaita sabotaasista ja toimittaa lisää Iskender-ohjuksia rajan pintaan Suomen ja Viron maahanhyökkäystä torjumaan. Kunnon vaalivoitto, ja tällä maailmankolkalla on kaikki jälleen очень хорошо.

Sitten vielä omat toiveeni, siis toisin sanoen, mitä toivon itselleni. Haluan oikeastaan vain yhtä asiaa: sellaista ennustajan kristallipalloa (tai muuta vastaavaa näyttölaitetta), josta näkee tulevaisuuteen. Nyt Sinä varmaan arvelet, että urkkisin sillä ensi viikon lottoarvonnan oikean rivin tietooni ja rikastuisin. Hyvä on, voisin ehkä tehdä niinkin, mutta oikeastaan minulla on jalompia vaikuttimia. Alkaisin nimittäin julkaista tässä lehdessä ajankohtaiskatsausta, jossa kerrottaisiin tulevien kolmen kuukauden tärkeimmät tapahtumat pääpiirteissään ja neuvottaisiin lukijoita varautumaan niihin parhaansa mukaan. Samalla nähtäisiin myös, voisiko niitä ehkä muuttaa toimimalla ajoissa. Esimerkiksi minua kiinnostaa tulevien Suomen presidentinvaalien lopputulos. Jos voittajan nimi ja pärstä eivät sattuisi miellyttämään, voisin alkaa valmistautua henkisesti tulevaan kuuden–kahdentoista vuoden piinaan. Eräiden ehdokkaiden voittaessa lienisi paras muuttaa tykkänään ulkomaille ennen kuin he yrittäisivät järjestää ulkomaat muuttamaan tänne.

Minulla oli vielä yhtä ja toista muutakin mielessä, mutta eiköhän tuo riitä yhdelle joululle. Sinulla on varmasti kädet täynnä työtä jo tämän listan kanssa. Katsotaan sitten ensi vuonna uudestaan, kun kaupoissa taas maksetaan markoilla ja vilautetaan kassalla säännöstelykorttia.

Pukille, tontuille, aivan tavallisille Kaapon Kaiun lukijoille ja myös kaikille muille hyvää joulua, ra(u)hallista uutta vuotta ja hyvää huumorintajua toivottaa

— *Miikka, 32 v.* —

PAAHDETTA JA PIHOJA HÄMEENKYRÖSSÄ

Laskeuduimme mäkeä alas ja eteemme avautui kumpuileva pelto- ja laidunmaisema. Mäen alapuolella, vasemmalla puolella, pellon pientareella näkyi heti ruusupensaiden rivistö. Mitään osoitteita ei tarvinnut enää kaivella eikä tarkistella, kun tiesimme, että olimme tulleet Hämeenkyrön Ruusupäivän avointen ovien ensimmäiseen kohteeseen: *Hanna* ja *Lauri Korpijaakolle*.

Lauri Korpijaakon, Suomen Ruususeuran puheenjohtajan, sähköpostihaastattelu oli edellisessä lehdessä. Kerron tässä kirjoituksessa omia vaikutteitani hänen pihaltaan sekä kahdelta muulta pihalta.

Kun ruusuja on paljon, se on aina vaikuttavaa. Mutta vain silloin, kun tilaa ja tonttia on paljon, ruusuja voi laittaa minne vaan: navetan seinustalle, perennapenkkiin, yksittäispensaaksi, pellon pientareelle tai vaikka koristaa sata metriä tien viertä niillä. Hanna-rouva sanoi nauraen, että ”siirrämme laidunta hiukan tuonnemmas, kun haluamme istuttaa lisää ruusuja.”

Yleensä ongelmana on tilan puute, ja minulla on ainakin hirveä ”huoli” siitä, että saanko varmasti sopimaan juuri ne ruusut, jotka haluan.

Korpijaakkojen ruusuista tienvierusta katsellessa en voinut olla ajattelematta, että eivätköhän ruusut kasvaisi Lutalla ja Rikantilassa samalla tavalla ohikulkijoita ihastuttamassa ja houkuttamassa? Vinkiksi vaan niille, joilla on tonttia ja lääniä ☺.

Päivä ruusujen tutustumiseen oli mitä upein. Ukkonen kiersi näyttelypihat; jyskytti vain Tampereen suunnassa. Mutta jokainen voi kuvitella, miten hiki valui pitkin selkää, kun kävelimme Laurin perässä tien viertä pitkin! Ilma oli juuri sellainen kuin ennen ukkosta: seisova, painostava ja pätsin kuuma. Mutta minä nautin ja ajattelin, että tämän lämmön kun saisin pulloon ja avaisin vain korkkia keskellä talvea.

Se tuli taas todistettua, että kirjaviisaus on aina osittaista. Nimittäin Korpijaakkojen rosariossa näin useammankin ruusun, jonka olin hylännyt sen perusteella, mitä olin lukenut ja mitä kirjan kuva oli kertonut. Yksi näistä todellisuudessa upeista ruusuista on kuvassa oleva Olkkala.

Ruusulta ei oikeastaan voi enempää toivoa: se on kestävä, helppohoitoinen, terve ja kaunis vielä rankkasateiden jälkeenkin. Ja se on täysin suomalainen: se on löydetty Vihdin Olkkalasta, jossa se on kasvanut ratapenkalla kymmeniä vuosia ilman hoitoa.

Hanna Korpijaakon harrastuksena ovat paremminkin hyötykasvit. Kasvimaasta jäi mieleeni rikkaruohottomuus (!), suorat, siistit rivit ja hyvinvoivat kasvit. Muovihuoneessa rehottivat viinirypäleet.

Korpijaakkojen naapurit, *Luukkasen* pariskunta, harrastaa myös ruusuja. Siirryimme seuraavaksi sinne. Isäntä kätteli meidät ja toivotti tervetulleeksi, mutta kun ehdotin, että hän veisi meidät esittelykierrokselle, hän kieltäytyi vaatimattomasti ja sanoi vaimolla olevan se parempi tietämys ruusuista.

Heti kun kävelin ruusujen joukkoon, huomasin, että niiden kasvu oli mahdottoman rehevää. Valamonruusun kukat taisivat olla pari kertaa sen mitä meidän valamonruusussa, ja mittaa ruusulla oli reilut pari metriä niin, että oksat painuivat maata kohden.

Tässä kuvassa näkyy miten runsas piha on.

Ritva Luukkanen ilmaantui ykskaks eteeni, ja kun tajusin puhuvani ”avainhenkilön” kanssa, aloin kysellä miten tällainen rehevyys on perustettu. Vaikka olisihan se pitänyt arvata: paikalla on ollut ennen karjalaidun, sitten maa on möyhennetty ja siihen on lisätty karjanlantaa ja hiekkaa. Ruusujen väleihin on kylvetty nurmikon siemen.

Osa näiden avoimien ovien antia on tutustuminen toisiin ruusuharrastajiin. Korpijaakoilla olin jo vaihtanut jonkun sanan mukavan rouvan kanssa, ja Luukkasilla näimme uudelleen. Kun olin lähettyvillä, hän alkoi puhua Ritvan kanssa harvinaisesta rugosasta (tarhakurtturuusu), jonka taimen hän oli tuonut Ritvalle. Koetin ensin fiksusti olla kuuntelematta, mutta sitten keskustelu meni niin kiinnostavaksi, että minun oli pakko kysyä, mistä he puhuivat.

Mervi Tarkiainen, joka oli tuonut näitä juurivesoja mukanaan, kertoi, ettei tiedä mistä hänen anoppinsa on kyseisen ruusunalun saanut. Mutta

kyseistä ruusua kasvaa eräällä pihalla, missä on aikoinaan asunut Nokian Kuljun kartanon työntekijä. Joten tämä ruusu saattaa olla lähtöisin kartanosta.

Hän oli itse pitänyt ruusua Hansana, mutta kun oli tullut toisiin päätelmiin ja koettanut tunnistaa ruusua, se ei ollut onnistunutkaan. Kukaan ei ollut tiennyt, mikä rugosa tämä oli.

Eli hänellä oli pihallaan ja hallussaan jotain todella harvinaista! Mervi sanoikin nauraen, että ”hän löysi tämän ruusun omalta pihaltaan”.

Hänellä oli yksi ylimääräinen taimi mukanaan, jonka hän raaski antaa minulle! Nyt tämä Rugosa ”Kauniainen” on päässyt meillä paikalle, jossa se saa vapaasti levitä juurivesoilla. Toivottavasti se myös pitää aurinkoisesta paikasta ja hiekkapedistä, jonka sille valmistin. Ainakin tällaisissa oloissa se on halunnut elää alkuperäisessä kodissaan.

Lähempänä Hämeenkyrön keskustaa on *Liisa* ja *Mikko Rajalan* puutarha. Paikka on vanha Pappilan torppa. Talo on rakennettu 1920-luvulla ja puutarhan rakentaminen on aloitettu jo silloin. Liisa muistelee, että kun hän aloitti koulunkäynnin 1940-luvulla, nyt edelleenkin terveinä olevat omenapuut olivat jo silloin satoikäisiä.

Piha oli hyvin selvästi tyyliltään Cottage Garden: polkuja, kasvualueita, kasvien runsautta ja rehevyyttä, täyteläisyyttä.

Ja miten loistavasti tämä tyyli sopii taloon!

Yhdessä kohopenkissä kasvoi kauraa, ja siihen oli isketty keppi, jossa oli lappu, jossa luki ”*Svarthafra = Mustakaura; Hannu Hannunpoika Svarthafra oli Kangasalta kotoisin oleva majoitusmestari 30-vuotisessa sodassa 1640-luvulla. Hän on Rajalaisten erään sukuhaaran esi-isä*.”

Pähkäilin lapun ja kauran vieressä pitkään ennen kuin Mikko Rajala tuli kertomaan minulle, mikä tämä juttu oikein oli.

Svarthafra tarkoittaa tosiaan mustakauraa, ja Mikko ja Liisa olivat saaneet idean tämän kauran ”viljelyyn”, kun he sukututkimusta harrastaessaan olivat törmänneet Mikon esi-isään, majoitusmestariin. Mikon serkku kun oli kertonut, että vielä 1930-luvulla hänen kotonaan (ja varmasti muuallakin) on viljelty mustakauraa.

Mutta ihan ”hupijuttu” tämä mustakauraviljelmä ja sen kytkös Svarthafran sukuun oli, niin kuin Mikko selitti.

Ihastuttavaa tässä puutarhassa on myös se, että eri paikat ja polut on nimetty, kuten: kanelitarha, kissanpolku, saunamaan ruusut jne…

Ehkä kiinnostavin ruusu löytyi Keskikäytävältä: Persian Keltaruusu. Liisa-rouvalta kysyin asiaa ja hän kertoi, että kanta on paikallista: ilmeisesti Vesajärven Osaralta, jonne ruusu on tullut Lepaan puutarhakoululta. Voi kun tällaisen alun saisi omalle pihallekin.

Olimme nähneet tällä retkellä ainakin sen, että Suomessa voi olla aivan yhtä upeita pihoja kuin puutarha-harrastuksen kotimaassa Englannissa. Hämeenkyrössä kun ollaan kuitenkin jo III-vyöhykkeellä. Mutta valitsemalla pääasiassa kestävimpiä ruusuja kaikista ryhmistä ja suosimalla yleisesti kotimaisia taimia kasvivalikoimissa saadaan aikaan näiden pihojen kaltaisia kasvikeitaita.

— *Marja Hiltunen* —

Jääkiekkokaukalon hoitovuorot talvella 2011–2012

Ritavuori, Köykkä, Vaimala	vko:t 48, 52, 4, 8, 12
Rikantila	vko:t 49, 1, 5, 9, 13
Saari	vko:t 50, 2, 6, 10,
Lutta	vko:t 51, 3, 7, 11

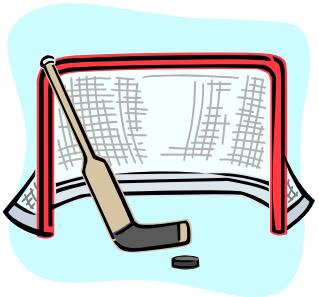

Lahjavinkki Rikantilan koulun ystäville!

Rikantilan koulun 100-vuotiskirjaa "Sata vuotta Kaaponkalliolla" on vielä ostettavissa Rikantilan koululta, Eurajoen Säästöpankista ja Voltti-talolta. Kirjan hinta 15 €.

Huapikka

Joulaataamust aikasi.
Pehmiä hunnu peitos.
Nuakkuvaine kylä.

Piänis huapikkois.
Ilone, köykäne kahin.
Harma huapikka laola.

Lavastu polku.
Pihanperä lumise puska.
Hämyse lyhry.
Aitanurkal.
Kuistintrapul.
Kamarin klasil kynttil.

Ulko-ovi naratta.
Neli korkkia trappust.
Harma räsymatta.
Porsto nurkas luut.
Täysnäine puukori.
Klaseis jääkukkassi.

Tuva hella hönkäile.
Otta piäne lähelles.
Sulatta pakasen purema.

Karhi käsi hipase.
Pyhke ottatuka silmilt.
Vetä huapikka pois.

Kamarin kakluunis
vallaton valu.
Enkelkel pööräl
kiärtä ja kilise.
Piironki syrjäl papa
se naoravaine naam.

Omena ova punassi.
Suuri ja makkioi.
Riiskryynpuur pehmiä.
Väskynsop makkia.
Piäne huapikka maiskutta.

Ulko-ovi naratta.
Pakane pakka jaku al.
Lavastul polkul.
Pehmiäl hankel.
Joulaat sarasta.
Orotus tuntu vattas.

Mummu lupas tul.
Saunajälkke.
Täti ja se miäs.
Kaik serkukse.
Ja tiätenki joulpuk.

Piäne harma huapikka naora.

Rauhallista joulunaikaa

Ja

Onnekasta Uutta Vuotta 2012

kaikille Kaapon Kaikulaisille!

– *Kastehelm*–